

det er grebet forfæret an. Jeg har aldrig under denne Forhandling sagt, at nu var Alderdomsforførelsespørgsmaalet løst. Jeg har kun sagt, at det var løst for de fattigste i Samsundet, for dem, af hvem man ikke kan vente, at de kunne gøre noget væsentlig selv, og for dem, som man bør støtte paa andre Vilkaar end de Folk, som ere bedre stillede og kunne gøre noget selv. Jeg tror, at Supplementet her vil komme i Form af en billigere Livsforfkring; jeg tror, at det er den Vej, man maa gaa for den øvrige Del af Samsundet; men jeg vedtender mig, at det haster ikke saa stærkt nu, naar man har gjort det mest fornødne. Det ærede Medlems Udtalelser om Kommunalbestyrelserne udmundede til syvende og sidst i den privilegerede Valgret til Kommunalraadene, særlig Sogneraadene. Jeg tror ikke, det er en Ting, der virkelig kan laste Mistillid til Kommunalbestyrelserne; de repræsentere ret godt Forholdene, som de ere paa Landet, og som de bør være i økonomisk-kommunal Henseende. Jeg antager i Modsetning til det ærede Medlem, at det er heldigt at have kendte Navne at støtte sig til og at have Folk, som virkelig have Erfaring om Nødsen af Hjælpen paa mange forskellige Maader. Det er ikke saaledes Tilfældet, som det ærede Medlem siger, at Kommunalbestyrelserne kun have at varetage den yderste økonomiske Interesse for Kommunerne, det er ingenlunde Tilfældet. De have med mange Ting at gøre, de have blandt andet mange humane Formaal, som de maa søge fremmede, de have jo, hvad det ærede Medlem synes at være ganske uvidende om eller at have glemt, meget ofte med Bestyrelsen af humane Stiftelser, Legater og lignende at gøre, saa de ere ganske vel kendte med en Bestyrelse i den Retning, som man nu kræver af dem. Jeg kan med det samme sige til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds, at naar han udtalte, at nu er man gaaet bort fra Princippet Hjælp til Selvhjælp og har erkendt, at Statsforsamlingen skal træde hjælpende til i alle Tilfælde, erkender jeg ikke, at det er Konsekvensen af dette Forslag. Jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlem drager eller søger at drage denne Konsekvens og søger, saavidt han kan, at vise, at det nødvendig ligger i Forslaget, men det er ikke rigtigt set efter mit Skøn. Sagen er den: Dem, som man hjælper her, har man altid hjulpen og villet hjælpe; det kan være, som kommer til at hjælpe nogle flere, end hidtil har været forudsat, men det, man gør, er, at man hjælper dem paa anden, bedre og mere værdig Maade. De absolut trængende i Samsundet,

som have naaet en vis Alder, ville ganske sikkert modtage det med Taknemmelighed. Jeg ser ingen Fare dert; jeg tror ikke, det er berettiget, at man siger, at naar man har gjort dette, kan man drage hvilke som helst Konsekvenser med Hensyn til Statens Forpligtelser til at stride ind paa andre Omraader. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Har. Jensen) mente, at jeg havde taget fejl lige overfor Spørgsmaalet i det Endringsforslag, som det ærede Medlem er Forslagsstiller af. Det tror jeg ikke; jeg har ikke erkendt, at der i og for sig var Trang til en Endring af den vedkommende Bestemmelse; men jeg har erkendt, at naar man vil ændre denne Bestemmelse, er det ærede Medlems Forslag bedre end det, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørup). Det er ganske rigtigt. Skulde jeg vælge mellem disse Forslag, vælger jeg det ærede Medlems frem for det af det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds stillede; men jeg har ikke erkendt, at Bestemmelsen i og for sig trængte til nogen Forbedring.

Hørup: Jeg vil kun med Hensyn til de Bemærkninger om Tilliden til kommunale Raad sige, at det er ikke Spor af Ret til her at tale hverken om Tillid eller Mistillid til de kommunale Raad; naar vi fra Lovgivningsmagtens Side give en Lov, have de kommunale Raad at gøre, hvad der staar i denne Lov; det har ikke noget som helst med Tilliden at gøre fra Lovgivningsmagtens Side at give en Lov, naar vi i den forstribte de kommunale Raad, hvad de skulle gøre. Naar De altsaa sige, at de have den Tillid, at de nok gøre, hvad der bør gøres fra Kommunalbestyrelsernes Side, da er det en fuldstændig forfæret Maade at stille sig paa fra Lovgivningsmagtens Side. Havde vi holdt paa det, at der her ikke skulde være Tale om Tillid eller ikke Tillid, men kun om bestemte Rettigheder og visse Forpligtelser, saa vilde vi ikke have faaet det, som vi nu utvivlsomt ville faa ud af dette Lovforslag, nemlig at der i alle Kommuner her i Landet vil blive Strid imellem de velhavende og de fattige om, hvorledes denne Lov skal udføres. Den Strid havde de ærede Medlemmer kastet ind, og det er en uberettiget Tillid at vente, at den skulde blive løst paa en god Maade. Det er klart, at naar Kravene fra de ubemidlede i Landet komme til Sogneraadene og til de kommunale Raad, vil der siges: Gør, hvad I kunne, I have jo Lovhjemmel til at give saa mange Millioner, I ville, hvorfor gøre I det saa ikke?